

het tijlappaard

20 FR

de groot-leuvense stadskrant
jaargang 4 maandelijks

december 1981

nr. 10

REDAKTIEADRES : BLUJDE INKOMSTSTRAAT 115, 3000 LEUVEN
TEL. 016/23.96.92

REK. NR. 001-0596401-24

HET GAAT GOED MET HET VERKIEZINGS-CIRCUS !

Meer dan één maand na datum. De foto die ons het uitzicht van de verkiezingen bood trekt krom. Het verkiezingscircus is opgebroken. Het hele festijn leek maar een glazen bruggetje. De evidentie van goocheltoeren en zekere formules valt weg.

Op de middenbladzijden : een commentaar bij de verkiezingscijfers van 8 november. Verder reageren de vier grote en de kleinere partijen op hun uitslag, en verklappen ook wat over de strijd - nou ja - voor de gemeenterverkiezingen, die met stille vlijt wordt voorbereid. Verder ook nog : de laatste beelden van de verkiezingskaraavaan. **6**

VERDER IN DIT NUMMIER

De Lido : meer dan een Chinese landmaat en één muzieknoot

Vroeger een deftige balzaal, daarna een menbelslagplaats, en nu, aansluitend bij de traditie, stilaan leuvens alternatieve evenementenhal: de Lido. Een naam voor een kruidenierszaak, die ongetwijfeld meer bedoeld is om geassocieerd te worden met de Parijse revuesien. Een gesprek met Jo Paredis, vanuit leuvens meest hippe koelkast. **4**

Het fascisme te Leuven (3)

Voor de meeste leuvense anti-fascisten kwam in 1938 de mobilisatie. In het verzet tijdens de oorlog zagen velen van hen elkaar terug. Louis Van Brussel organiseerde na zijn vlucht uit het kriegsgevangenschap in '40 het klandestiene gewapend verzet, en ook de klandestiene Socialistische Partij. Hieraan had hij de militaire leiding. Louis Van Brussel in een gesprek hierover. **9**

Met zo'n smoel was ik al lang bij Ze Spruidls gegaan

11

**is zo fijn
HET is zo fijn
HET is zo fijn
ABONNIE TE zijn...**

Tijd om je abonnement te hernieuwen ! Vul omiddel-
lijk nog bijgrande strook
in:
abonnement 1g V : 250 fr.
steunabonnement vanaf 400 fr.
CJP-reductie : 200 fr.

Juventus

Na Lang Geduld en taaië volharding heeft jeugdclub JUVENTUS van Wilsele dan toch opnieuw een verzekerd dak boven z'n hoofd: ze kunnen hun lokalen huren van stad Leuven, het kontrakt daartoe werd op de Gemeenteraad goedgekeurd. Dat gebeurde trouwens niet zonder rimpelingen. Vooral vanuit VU-hoek, maar ook door socialisten. Vanzebroeck en Van Espen werd de gelegenheid gegrepen om het lokalen-beleid van de stad Leuven eens onder de loep te nemen. Van Itterbeek (VU) kloeg het feit aan, dat de jeugdclub 40% van de kosten voor aanpaste inrichting zelf zal dragen, terwijl het huurkontrakt reeds binnen 5 jaar opzegbaar wordt. Het zou logischer zijn, aldus Van Itterbeek, als de stad haar eigendommen fatsoenlijk in orde bracht en ze dan pas verhuurde.

Het echte probleem ligt volgens de woordvoerders uit de oppositie echter in het ontbreken van een eenvormig beleid van het college inzake verhuuren van lokalen aan verenigingen.

Vansina antwoordde, dat de verbouwingen die Juventus deed, gebeurden in functie van de bestemming die de jeugdclub aan de lokalen zou geven. Een andere huurder zou aan die investeringen niets gehad hebben. Bovendien werd de overeenkomst juist gesloten om geen diskriminatie te maken tussen de verenigingen. Stad Leuven is volgens Vansina op dit ogenblik niet in staat voor elke vereniging een lokaal te bekostigen dat wordt ingericht naar de wensen van de huurder. Waarop Van Itterbeek pienter opmerkte, dat een eenvormig beleid natuurlijk ooit ergens moet beginnen.

... en verder

De rest der agendapunten werd vlug afgehandeld. We onthouden onder andere, dat het dossier 'Patris' van de agenda werd afgevoerd, en dat het rooi- en ontiegelingsplan voor de aanleg van een fietspad tussen I-Mellaan en Vuurkranslaan werd goedgekeurd. Eindelijk is er ook een principebeslissing omtrent de aanleg van de Nussensstraat als woonerf. De betoelaging voor feestelijkheden en voor Vaderlands-lievende Verenigingen werd afgehandeld. Op het einde van het lijstje dook nog een struikelblok op voor de rustig voortkabellende vergadering: begrotingswijziging nr 1 van het OCMW over het dienstjaar 1981. Dit punt werd tijdens de vorige gemeenteraadszitting uitgesteld omdat er een fout was geslopen in de berekeningen. Van schepen Wouters (CVP) kregen we een aanzienlijke uiteenzetting over waar nu precies de misrekening had gezeten, wat er allemaal verbeterd was en hoe zoiets toch wel kon gebeuren. Merkkelijk korter was zijn uitleg over wat de begrotingswijziging nu eigenlijk inhoudt, nl. een stijging van de stadstussenkomst van de voorziene 117,5 miljoen naar 129 miljoen. Volgens Wouters is dit vooral te wijten aan een forse stijging van de sociale dienstverlening, o.a. door het uitkeren van het bestansminimum.

Volksunie en SP, beiden principieel gekant tegen de gevoerde OCMW-politiek, stonden tegen. Van Nollaert (SP) stelde, dat ook het patrimonium en de schuld van het OCMW grote geldvreters zijn, en dat het de plicht is van het OCMW zijn politiek toe te spitsen op dienstverlening en de rest van de activiteiten zeer nauwkeurig financieel te beperken.

Vragen

Libert (SP) opende het vragenuurtje met de krasse vaststelling dat het Infocentrum in de Brusselsestraat gesloten is. Het BTK-

Begin november was voor Leuven werkelijk een politiek spitsuur. Na de drukte van 8 november, verkiezingsdag, kregen de Groot-Leuvenaars op 9 november nog een gemeenteraad geserveerd. Een extra-korte zitting weliswaar, met dertig agenda-punten die om halftien reeds proper afgehandeld waren.

project dat daar gaande was, liep immers af en de stad had blijkbaar onvoldoende voorzieningen genomen om voor de continuïteit te zorgen.

Vansina stelde hem gerust: een aantal van de personeelsleden zal opnieuw van start kunnen gaan in een ander BTK-project. Ondertussen kregen de personeelsleden vrijstelling van stempelcontrole als overbruggingsmaatregel. Libert vond het jammer dat het personeel werd ingekrompen.

Voor het Infocentrum liggen nog heel wat taken te wachten en een bekorting is volgens hem niet erg wenselijk. Tobback (SP) van zijn kant ergerde zich aan het amateuristisch personeelsbeleid: een aantal mensen moet dus ophouden met werken op het Infocentrum, en de anderen worden onder een soort van morele dwang onder het regime van vrijstelling van stempelcontrole bezighouden. Zoiets wordt gedaan in vrijwilligerswerking, maar voor een stad is dit toch niet erg mooi, aldus Tobback.

Ondertussen is gebleken dat het eigenlijk de bedoeling was drie van de vijf medewerkers van het Infocentrum voor nog één jaar in het nieuwe BTK-project te zetten, terwijl een vierde naar een ander project zou overstappen. Daarna zou men dan twee van de drie in een vast kader opnemen. Voor dit laatste idee heeft het college echter bot gevangen op de provincie.

Hoe dan ook, de hele handelswijze van het Schepencollege tpeert het gebrek aan echte belangstelling voor een inspraakgericht beleid. Alleen heeft men niet al teveel mensen voor het hoofd willen stoten met het oog op oktober '82.

Vermelden we nog dat een bevoegde commissie eindelijk eens zal spreken over de opdrachten in verband met inspraak die het Infocentrum nu eigenlijk moet vervullen na afloop van het structuurplan-avontuur.

Hebbinckxys (CVP) vroeg aan Sprockeels (PVV) een en ander omtrent de werken die voorzien werden aan de Wakkerzeelsebaan, en kreeg als vanouds een vrij onduidelijk en verward antwoord van onze schepen. Over mogelijke grondminingen wist Sprockeels niets, en de nodige kredieten voor de werken zouden voorzien worden bij begrotingswijziging of in de begroting van 1982.

redaktioneel

GRENSGEVAL

Wat zich aankondigde sedert maanden is bewaarheid. Het Boverijdingspersagentschap BPA leeft tussen hangen en wuigen. Dit is -voorlopig?-het laatste kommuke dat het BPA-Bulletin nog de wereld wil instuuren. Zulks begint met de schulden die zich opkapelen jaar op jaar, en eindigt met de vraag naar zin en onzin van zoiets als -in dit geval- een alternatieve Boga. En intussen kan men het wel een tijdje uithouden, al zijn het zeven jaren, alvast kort genoeg opdat de ideeën hun concrete toepassingen nog zullen overleven.

De vraag om het allemaal nog zin heeft... het laat ons niet onverschillig. Want gingen dit jaar ook al niet, om op Dijelepaardewelden te blijven, de stadshantzen van Aals (Vies Oilsit) en Mechelen (De Gazet) tot ziele? En konigde De laatste Baugeling, de deken der stadshantzen (De Monnen), ooh al niet zijn laatste nummer aan? De gevoeligheden zullen wel anders liggen, aanmeldingen en wat nog rest aan mogelijke kader evenzeer, maar toch brengen deze in elkaar geploete neblies iets gemeenschappelijks aan het licht. Neem nu het maandelijkse gevecht tegen de deadline, of het beperkte medewerksbestand en dito inzet, het tanend entoesiasme van het begin, de verhoopde weerblank die er niet komt, Maar vooral: de financiële putten. Ooh Het Dijelepaard kan daar niet om heen.

Het Dijelepaard dus. Het einde van de vierde jaargang vraagt om zijn eindrekening. Met een put van 30.000 fr. wordt dit een hangend probleem. Hoe konden we het zover laten komen?

De eerste jaargangen hield Het Dijelepaard zich staande met de opbrengst van abonneminten en losse verkoop. Samen goed om, mits nog wat extra giften, maandelijks bijna 1000 Dijelepaardjes van stal te sturen. Dit

Alfred VANSINA
een kandidaat, die steeds meeleeft met het wel en wee van zijn inwoners en zijn volk

Tenslotte hield Van Itterbeek een warm pleidooi voor de architectonische waarde van onze kerkhoven. Sommige graven, zoals dat van E. Van Even, of van Petrus Florquin, volksdichter, worden schandelijk verwaarloosd ondanks hun geschiedkundige waarde. Anderzijds moet ook de nodige zorg worden besteed aan het globale uitzicht van de kerkhoven, en Van Itterbeek dacht in dit verband aan een tuinarhitect.

Schepen Anciaux (PVV) had wel oor voor dit betoog, maar stelde dat nu eenmaal niet alles kan bijgehouden worden. In Groot-Leuven is ZI ha begrafaplaats, deze opvlakte kan moeilijk worden uitgebreid, dus moeten de lagen gewisseld worden. Toch doet de schepen een tegemoetkoming aan Van Itterbeeks vraag: zijn diensten zijn bezig met het opmaken van een lijst van merwaardige, te sparen graven. Als leidraad hiervoor worden architectonische, culturele en geschiedkundige waarden gehanteerd.

jaar moeten we afsluiten met een deficiet van, ik zet het al, 30.000 fr. De abonneminten stegen wel lichtjes, maar de oplage bleef op hetzelfde peil. De enkele promoties, zoals de stickerverkoop, de folder op 10.000 exemplaren en de noelavond eind oktober, maakten die put niet dieper, maar konden ze ook niet vulen.

De financiële aderlating dwingt ons dus wel tot ingrijpende oplossingen. Om het komende jaar geheel uit de kosten te komen, zouden we de abonnementsprijs moeten opstellen tot 350 fr. Maar menslievend als Het Dijelepaard is, kan het toch niet de lezer laten opdraken voor onze opgestapelde druklay out's port- en andere kosten. We beperken dus de verhoging tot 50 fr., of 5 fr. per afzonderlijke nummer.

Wat er ons dan nog rest aan uitwegen? Wel tellen er nog twee.

Op korte termijn zijn we verplicht te grijpen naar neblame, het door de meeste andere stadshantzen en ook door ons Dijelepaard (ooh!) zo verkamde wondbandje. We zullen de dolls zo klein mogelijk houden. Ooh u, lezet, kan ons voor uitwassen helpen behoeden. Indien we plots een negen van steunabonneminten (vanaf 400 fr.) en giften (vanaf 1000 fr. uitschikking van belastingen) mochten ontvangen, zal de dolls neblame minimaal zijn, met de kans dat u Het Dijelepaard er nog helemaal van ontlast. Maar we durven onze lezers nu al verzekeren dat Het Dijelepaard nooit van advertentie aan elkaar zal hangen. Daarvoor kennen we onze diensteziel te goed. Behalve op wat hier staat, want suggesties, betieken op onze plannen, of andere mogelijke daden zijn nog altijd welkom. Zo houden we het nog wel een tijdje uit!

redaktioneel

De tijd dat de dieren nog spraken - in sprookjes worden we daar af en toe aan herinnerd - ligt al een eeuwghed ver in het verleden. Alhoewel : onze dienba-re stad Leuven kan praat gaan op een beest dat wél zijn mond niet houdt, en bij het verschi-jnen van dat brantje z'n wijgde verjaardag viert : Het Dijlepaard !

Wijg jaar ! wijg, handjevol redaktieleden en sympathisanten die nog aan de doopfont van dit beestje stonden, kijken er een beetje verward op tofug. Wie had ge-dacht dat dit bescheiden blad het zo lang zou volhouden, zonder noemenswaardige mid-delen van bestaan, zonder vast personeel, maar allemaal op basis van vrijwillige inzet en het geld dat u, beste lezer, be-neid was niet te tellen.

Ach, hoge toppen hebben we echt niet ge-acond. Je kan moeilijk zeggen dat deze stadsbaard het aangezicht van onze gemeente heeft veranderd, dat de politieke macht her-verdeeld is, dat informatie over gemeente-beleid nu voor alle geïnteresseerden bereik-baar is, dat n.b. onze (Leuvense) samenle-ving veel meer in handen gekomen is van de Leuvenaars zelf.

Om dit alles enigszins te realiseren - de verre droom van Het Dijlepaard - is veel meer nodig dan een maandblad dat door en-heden in hun vrije waktjes bijeen wordt geschreven. En toch : we hebben jou, bes-te lezer, de kans gegeven meer te weten over wat er gebeurt in je wijg, in de ge-meentenaar, over wat er hoort in politieke partijen, interkommunes, verenigingen,

HET DIJLEPAARD IN DE RUG : VIJF JAAR !

over de fietzdieren, het openbaar vervoer, de valkborst en de schouwburg. We hebben je ook een kans gegeven, via onze brant te praten met je medeburgers : lezersbrieven en ingezonden stukken waren steeds welkom.

Maar genoege gemiddeld over het verleden. Laten we eens even in de toekomst, de on-middelbare toekomst van 1982, blikken. 1982 wordt het jaar van de gemeenteverhu-kezingen. Overal in Groot-Leuven begint het al te borbelen en te rummelen, en an-gussogen richten zich naar het stadhuis : wie zal daar wonen op 't eind van dit jaar, wie niet (meeri) ? Wat wordt er gedaan om de Leuvense politieke geschiedenis een dwarsje in een 'betere' richting te geven ? Het Dijlepaard zal hierover het sprekende beest van Leuven zijn. Een half jaar ge-leden openen we heeds met de artikels 'Bronsttijd in de Leuvense politiek', en in dit nummer vind je het eerste deel van een studie over vijf jaar Leuvense begro-ting. Want inderdaad, aan de portemonnee herkent men de huishouwe !

Tot hertoe was er alleen Basiel, je weet wel, de broer van Het Dijlepaard. Maar onze kollega's van de dagbadafers waren er als fiere gieters bij toen hun primuur boven water kwam : het Rijnpaard (De Morgen 12.12.81). Om de treggende blootverwach-schap met Basiel aan te tonen hadden we gaag ook de foto gepubliceerd die bij bovenstaand brantbericht hoort, maar die is van het agentschap Belga en kost maar eventjes 780 fr + BTW. Het arme Dijlepaard zal het dan maar zonder stellen.

PHILIPS LEUVEN ANNO 1982

Een klein jaar geleden (Het DP, ja III, nr 3) hebben wij u bericht over het reilen en zeilen, zeg maar de moeilijkheden, in Philips Leuven. De 'werkinhoud' was daar toen zo ge-daald, dat een plan voor deeltijdse werkloos-heid (5 x 9u werken gevolgd door 5 dagen stempelen) aan de arbeiders werd voorgelgd. Met Ludo Snels, AGV-vrijgestelde voor de sek-tor metaal, hadden we een kort gesprek over de evolutie sindsdien.

DP: Is dat plan voor deeltijdse werkloosheid en uitzendeljk gekomen ?

L.S.: Het plan werd goedkeurd en is dan geleidelijk ingevoerd. Ongeveer 300 mensen hebben gedurende enkele maanden in dat sys-teem getraaid. In die periode kwam er ook een produktomschakeling : nieuwe modellen kwamen in produktie. Moeilijkheden met het zoeken naar het juiste produktieproces en bijgevolg een achterstand in de produktie tijdens de maanden september, oktober en

november, noopten de direktie ertoe af te zien van het systeem van deeltijdse werk-loosheid. Momenteel werkt er dan ook nie-mand meer in dat systeem.

DP: Men heeft ons in de ogen gefluktend dat er ook overvuren geprotesteerd worden, n.b. in de periode dat Philips Tessenderlo de denken sloot ?

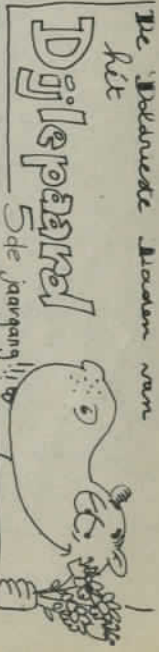
L.S.: Er zijn inderdaad overvuren gepres-teerd geweest in het kader van die nieuwe produktontwikkeling. Zo was men bijvoor-beeld bereid 1 uur over te presteren om-wille van een nieuwe machine die 1 uur had stilgelegd in de loop van de dag. Wat Tessenderlo betreft, daarvan heb ik niet zo goed op de hoogte. Ik denk dat er slechts een 50-tal mensen van Tessenderlo, waaronder ook arbeiders, zijn overgeplaatst. De rest gaat ongeveer nu (eind december, begin januari) het leger van de doppers verwoegen...

DP: Wat zijn de vooruitzichten voor de tewerkstelling bij Philips ?

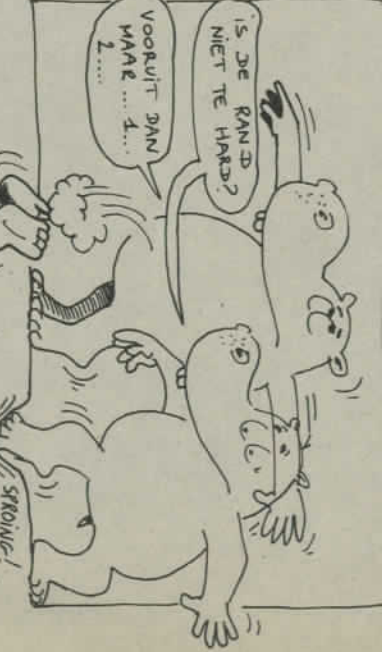
L.S.: Op korte termijn (3a 4 maanden) blijft de toestand status quo. Nadien zou het sys-teem van tijdelijke werkloosheid wel eens opnieuw de kop kunnen opsteken...

DP: Welke lessen trekt de valkborst hienuit ? Blijft zij blijzaam toezien ?

L.S.: Wij wachten eigenlijk af. Zolang er geen werkloosheid is, moeten wij wel tevreden zijn. En het systeem van tijde-lijke werkloosheid dat allike terug zal ingevoerd worden binnen enkele maanden, kan het spook van de werkloosheid allicht nog een tijdje achter de deur houden.

De Bekende naam van
Dijlepaard!
5de jaargang

IS DE RANDE NIET TE HANDE VOORUIT DAN MAAR ... 1 ... 2 ...

SPRONG !

WAT 'N KLASSE !

WAT 'N ALURE DIT VAN ALIEN ONS BEGRONTING

DIT MAET IK OOK KUNNEN ...

DOEHEI !

KRIEK !

KRIEK !

HIARRRGGHH !

WNN !

WNN !

WIKERWU !

KWU !

KWU !

WIKERWU !

KWU !

KWU !

ANO

ET VOLK !

NOG !

NOG !

NOG !

DE NA-OORLOGSEPERIODE

Wij sluiten deze artikelreeks over het fascisme te Leuven af met een derde interview met Louis Van Brussel. Het Dijlepaard ging dit keer met hem praten over de toestand sedert 1945. Wij wisten daarbij vooraf dat het niet mogelijk zou zijn in dit korte artikel ter zake volledig te zijn. Wij denken dat dat verstaanbaar is daar het over een materie gaat die nog bijna volledig ter studie ligt. Deze aflevering is dus vrij algemeen en handelt bijv. niet over grote politieke krisissen zoals de Schoolstrijd en de staking 60-61, waarin Leuven ook zijn deel van de strijd heeft gekend. We zetten achter het onderwerp echter niet helemaal een punt. Wij zijn er immers van overtuigd dat deze reeks bij U, beste Lezer, vragen en bedenkingen heeft opgeroepen. Indien U ons Uw reacties toespelt, zullen wij die nog graag in het volgende nummer van de Stadskrant behandelen.

1945, en dan ?

Ditlle(Elcard): De bevrijding laatste blikbaar de verwachtingen van het anti-fascistische verset niet in?

L(louis)V(an)B(russel): Inderdaad, al was de oorlog niet gedaan, toch gaf de uit Londen teruggekeerde regering Pierlot-Spaak het bevel dat de weerstand moest demobiliseren. Dit viel bij de verzetslieden niet in goede aarde en op 25 november 44 werd te Brussel op een protestbetoging van weerstanders geschoten, door de Rijkswacht die de ganse oorlog als instrument van de Nazi-bezetter had gefungeerd. Er vielen daar toen een 20-tal gewonden, waaronder ikzelf. Deze demobilisatiepolitiek van de regering had zware gevolgen. Moest het verzet in zijn geheel verder ingeschakeld geweest zijn in de geallieerde oorloginspanning dan zou bijv. het Duitse von Rundstedtoffensief in de Ardennen(Kerstmas 44), niet zulke zware gevolgen voor de geallieerde troepen hebben gehad. Bij de bevrijding bestond er natuurlijk geen Belgisch leger. Vele jongeren wilden nog tegen Nazi-Duitsland gaan vechten. Zij sloten zich dan bij de partizanen aan. Het is dus verkeerd deze mensen nu smalend "weerstanders van het laatste uur" te noemen. Het was niet hun schuld dat de regering ten onrechte ging demobiliseren.

D.P.: En hoe herstelde het politieke Leuven zich na de bezetting?

L.V.B.: Twee grote partijen nl. de BWP en de Katholieke partij gingen tot een reorganisatie over. Ze werden omgedoopt tot respectievelijk BSP en CVP. De fascistische elementen hielden zich natuurlijk een tijd gedeisd. Te Leuven lieten ze echter reeds vrij vlug na de bevrijding in hun "gewone" stijl van zich horen en bewezen ze aldus dat een aantal van hen de nederlaag van Nazi-Duitsland betrekkelijk goed had doorstaan. In het na-jaar van 1945 werden onder massale volkstroeloop 16 door de bezetter gefusillieerde stadsgenoten begraven, na in het stadhuus te zijn opgebaard. Eén van die slachtoffers was Eugène Hasaerts. Diezelfde nacht werd door fascistische elementen een zware springlading tot ontploffing gebracht tegen de gevel van het lokaal der Leuvense partizanen, tevens het ouderlijk huis van Eugène Hasaerts, op het Patet Damaanplein(voor de Leuvenaars de Pottekesmarkt). De moeder van deze gefusillieerde partizaan werd hierbij zwaar in het aangezicht gewond, waardoor ze later volledig blind werd. Van de daders is nooit een spoor gevonden!!!

De CVP heeft toen al het mogelijke gedaan (die eerste jaren na de oorlog), om in de gunst van de collaborateurs te komen(de VU bestond toen nog niet). Vergeten wij ook niet dat vele kloosters heel wat oorlogsmisdadigers hielpen ontsnappen o.a. naar

Zuid-Amerika. De fascisten organiseerden zich vrij vlug in allerlei clandestiene organisaties die nu nog (maar dan openlijk) regelmatig bijeenkomen. Er zijn in die kringen altijd internationale contacten geweest. Zo was er in 1970 in Leuven een vergadering van de Stahlhelm gepland. Daartegen kwam echter een grote anti-fascistische betoging op straat en de vergadering in de Bondgenotenlaan kon niet doorgaan.

D.P.: Hebben haakjes, in welke mate heeft de internationale politiek de anti-fascistische strijd beïnvloed?

L.V.B.: De partizanen behoorden tot de eerste slachtoffers van de koude oorlog. De Amerikaanse regering en haar Europese bondgenoten bombardeerden de medestander in de oorlog (de Sovjet-Unie) tot de nieuwe vijand van de zgn. vrije wereld. De weerstanders en onder hen vooral de communisten en linkse socialisten werden het slachtoffer van een door rechts georkestreerde lastercampagne. Ze werden afgeschilderd als trawanten van de S.U., die hier in opdracht het bestel ondermijnden. Op die manier werd bijv. op het einde der jaren veertig de Internationale Vredesbeweging die vele anti-fascistische strijders in haar rangen telde en die tegen de atoombom ageerde, verdacht gemaakt. Deze tactiek werd toegepast om de oppositie (die vooral door weerstanders werd geleid) tegen de Duitse herbewapening en de oprichting van het Atlantisch bondgenootschap in de grond te boren.

D.P.: In de dertiger jaren was de Leuvense universiteit een broedplaats voor het fascisme. Wat heb je daarin na de oorlog zien veranderen?

L.V.B.: Nog geruime tijd na de oorlog is de sfeer aan de univ rechts en uiterst rechts geweest. In de Koningskwesterle(1950) stonden de CVP en de univ globaal achter Leopold III. Leuven is toen gedurende een drietal weken het toneel geweest van massale demonstraties en rellen. Dag na dag betoogden duizenden studenten om hun steun aan Leopold III te betuigen. Ze voelden zich meester van de straat en gingen de kommunistische en socialistische lokalen bestormen. Onder druk van de gebeurtenissen groeide er aan de basis opnieuw een eenheid tussen socialistische en kommunistische militanten die er tenslotte in slaagden de studenten van de straat te jagen.

Ook de Leuvense CVP had in die periode een huldebetoging aan Leopold III op het Fochplein aangekondigd. Er kwamen echter zoveel linkse militanten op dat deze betoging niet kon doorgaan. Op den duur had het verzet van de linkse arbeidersbeweging tegen Leopold III zulke scherpe vormen aangenomen dat het ganse politieke bestel in het gedrang kwam. Dat was het moment waarop de

De voorhoede van WO-betogers te Leuven (1976) met slagans uit de Guldenpovontijd. (foto BPA)

Fascistisch propagandamateriaal verkrijgbaar in bepaalde rechtse studentenkringen

Propagandasticker van de Vlaamse SS-ers, ook te Leuven verspreid

rechtse BSP-leiding de beweging begon af te remmen omdat deze aan haar controle dreigde te ontsnappen. Men haalde daarvoor andermaal het kommunistische spook uit de hoek. Men verspreide het gerucht dat de communisten met terreur en sabotage de revolutie voorbereidden. Deze tactiek miste haar doel niet. De monarchie en het bestaande systeem werden gered.

Ik wil in dat verband nog even vermelden dat wij als weerstanders aan Leopold III ver-weten dat hij in 1940 gecapituleerd had zonder zijn bondgenoten te raadplegen en dat hij zich niet van de bezetter had gedistancieerd.

En nu terug naar de univ! Binnen de Leuvense studentwereld is er vooral sedert 1967/68 veel veranderd. Er zijn nog altijd rechtse en fascistische groepjes, maar daartegen staan er heel wat progressistische elementen. Waarschijnlijk heeft dat te maken met de relatieve democratisering van het onderwijs, waardoor niet langer uitsluitend rechts klerikale jongeren aan de univ kwamen.

Het nieuwe fascisme

D.P.: Wat is het verschil tussen het fascisme der dertiger jaren en dat van vandaag?

L.V.B.: De hedendaagse fascistten zijn diskreter en meer geslepen dan vroeger. Zo bestaat er vandaag in ons land geen openlijk fascistische partij met een aanhang van enige betekenis. Fascistische elementen en drukingsgroepen ageren echter diskreet in partijen met een zekere massabasis zoals de CVP en de VU. Gelukkig hebben deze partijen ook nog democratische en progressieve krachten in huis, maar het is toch veront-rustend om zien hoe bijv. een fascistische drukingsgroep zoals de CEPIC agiteert binnen de kristen-democratie. Iedereen weet ondertussen dat deze CEPIC nauwe banden heeft met de fascistische prive-militie Front de la Jeunesse. Het fascisme speelt vandaag ook opnieuw de kaart van het racisme uit. Zoals Hitler met de Joden en de Marxisten deed, probeert het fascisme vandaag ook de oorzaken van de crisis in de schoenen van de gastarbeiders en de vakbonden te schuiven. En wij moeten zeggen dat heel wat

E	C	I	B	E	L															
D																				
O																				

**GEEN DOOD,
MAAST DE TIJD?**

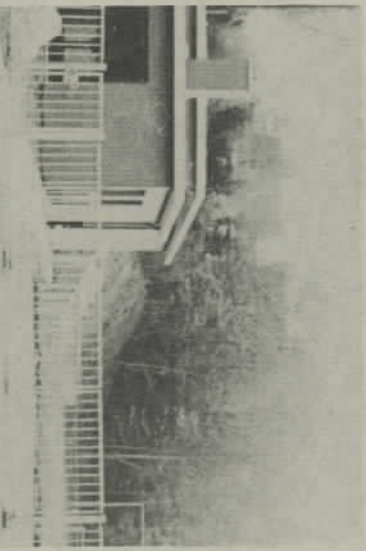
Bij de Lido werken 8 mensen full-time, genoeg om lawaai te maken voor wel 32, maar de poppen gaan pasrecht aan het dansen (op de Kas-ten in het omliggende) als in de late avond de muziek weerklinkt van ikweethietwelke groep, waarvan de populariteit, althans bij de omwonenden, omgekeerd evenredig is met de kwaliteit van hun versterkingsinstallatie. Al herhaalde malen kreeg de Lido even na tienden dan ook het bezoek van onze gerechtsdienaars, en het was heus niet om te zeggen dat ze hun belasting op het huisvuil nog niet betaald hadden. De mensen van het buurtcomité 'DE STRAATWU'S' vonden het probleem vol-doende - de politie bleef volgens hen erg laks in zijn optreden - om een aantal getroffen omwonenden van de Lido bijeen te brengen en naar de uitbater, Jo Paredis dus, toe een aantal eisen te formuleren. Een eerste poging mislukte maar bij een tweede vergadering (29 oktober) waren er 23 mensen aanwezig, samen met de uitbater en dat had volgend compromis tot resultaat: na 11 uur zouden geen optredens meer plaatsvinden en tegen na de kerstvakantie zou de zaal geïsoleerd worden. Sindsdien is de klachtenregen duidelijk afgenomen. De mensen van de buurt en het buurtcomité wachten nu op de resultaten van de isolatiewerken. Als die zouden uitblijven, dan wordt een gezamenlijke klacht overwogen.

EN DE WET, WAT ZEGT DE WET...???

Volgens het kon. besluit van 24 februari 1977 op de vaststelling van de geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen mag tijdens een optreden dus, het geluidsniveau in een belendend gebouw, gemeten met gesloten deuren en vensters, op 1 meter afstand van de muur en 1,2 meter boven de vloer, niet meer dan 5 decibel liggen boven het achtergrondgeluidsniveau, indien dat lager is dan 30 decibel. We zetten even om in gewoon latijn.

Stel dat je in je studentenkamerijtje of in je luxeuze slaapkamer van 10 meter op 20 knus ligt te maffen naast je vriendin-van-die-nacht, maar ook naast de buitenmuur van de Zaal der Hallen, waar op dat ogenblik een grandioos optreden plaatsvindt van de groepen Whitesnake, Motorhead en Van Halen. Om halve elf geeft Aloïs Van Halen een gitaarsolo ten beste, waarbij de muren van je kamerijtje zich lichtjes in de richting van je bed beginnen te verplaatsen; bij een volgende drumsolo klapt je zelfge-maakt aquarium in drie stukken en komen de viskes spartelend fris naast je vriendin liggen, die daarop klets-nat-gillend uit je bed wipt en zegt dat ze dringend naar huis moet. Om iets over elf hangen je trommelvliezen tegen uw poster van Georges Moustaki en om 10 over elf begeven uw muren het, zodat Van Halen a.h.w. bij jou in de Kamer zit. Om half-twaalf ligt Van Halen effectief bij u in bed en 5 minuten later begint hij aan u te 'potelen'. Op dat moment is de maat voor u vol en u belt prompt de flikken omdat u naar uw zegenen last hebt van lawaaihinder van Van Halen en of ze die willen

komen halen. Op dat ogenblik is de situatie in handen van de wet. Er moeten dan 2 metingen gebeuren. Eén van het minimum geluidsniveau, gemeten over een periode van 5 minuten, in je Kamer bij uitschakeling van de geluidsbron (Van Halen in dit geval). Dat noemen ze het achtergrondgeluidsniveau, het geluid dus dat normaal in je kamer heerst en dat van overal kan komen, van de straat bv., en het hondengeblaf van je buur daar nog bij. In de stad ligt dat achtergrondgeluidsniveau om en bij de 30 decibel. Neem nu dat zo'n eerste meting 29 decibel geeft, dat is lager met Van Halen op de achtergrond, niet meer dan 34 decibel bedragen (5 db. boven 29). Als het achtergrondgeluidsniveau tussen 30 en 35 db. ligt dan mag Van Halen + achtergrondgeluidsniveau niet meer dan 35 db. geven en bedraagt het achtergrondgeluidsniveau bv. 40 db., dat is dus meer dan 35, dan mag een meting mét Van Halen ook niet meer dan 40 bedragen. Voegen we daar nog aan toe dat het geluidsniveau in de zaal zelf niet meer dan 90 db. mag bedragen. Het uur waarop je last krijgt van het lawaai speelt dus geen rol. Echter van zelf dat de 'coops' zelden tot de 2 metingen overgaan, waarbij dus de geluidsbron uit- en weer aangeschakeld moet worden, en dat ze meestal gewoon de hand tegen de oorschelp leggen om dan te constateren dat ze inderdaad de zee horen ruisen. Het is natuurlijk allemaal wel een beetje omslachtig, en bovendien zijn ze er bij het buurtcomité van overtuigd dat een decibelmeting in feite niet zo'n goeie norm is voor geluidshinder. Lage bastonen bv., die enorm storend kunnen zijn, worden door een db.-meter niet geregistreerd. En dan is er die norm van gesloten deuren en vensters, dat kun je toch ook niet van de mensen eisen dat ze die constant gesloten houden. Maar daarmee zul je het in ieder geval toch voorlopig moeten doen. Als de politie niet voor de metingen wil opdraaien, kun je ook nog bij verschillende andere instanties terecht, van de technische dienst van de gemeente tot het ministerie van volksgezondheid.

En wanneer wordt het oog doorgeknipt van het nieuwe voetbalveld (met bijbehorende sanitaire uitrusting) in de Koetsweg te Kessel-Lo? Met de gemeenteraadsvorlezingen in zicht, kan dit niet lang meer duren...

LEUVEN BOVEN

HET MILJOEN!

Ook in Leuven is de 11.11.11-aktie een groot succes geworden. De opbrengst steeg van 930.000 fr. in 1980 tot 1.085.000 fr. Kwa informatieverbreiding naar de Leuvense bevolking is er heel wat gebeurd. Info-folders, affiesjes en brosjures werden aan de man gebracht. Een eigen fototentoonstelling en toneel fleunden de info-avond op. Voor de jeugdbewegingen werd een eigen poppenspel ontworpen: *Zwiebetje in Tanzania*. Het Tie 3 toneel Charakawa trok 1.000 kijkers.

24 uur voor de 11.11.11-aktie

Het werkdagsticket is de beste manier voor 210 euro om de 11.11.11-aktie te steunen.

Stemdag gunstig voor 11.11.11.

11-11-11
LEUVEN

STEUNT TANZANIA

Ondanks de bris de groete de financiële solidariteit van de Leuvenaar met de Tanzanian. Er werd 1.085.000 fr. opgehaald dit jaar, tegen 930.000 fr. in 1980.

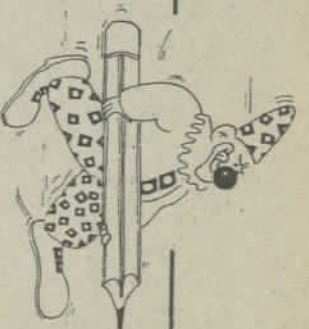
Plannen van de Werkgroep Ontwikkelingssamenwerking voor na de 11.11.11-aktie zijn: het uitwerken van een gemeentelijk derde wereld-programma n.a.v. de aktie verkiezingen van de opbouwwerken. -De Zaire-aktie in het voorjaar, nationaal geleid door het N.C.O.S. -Uitbreiden van de werking naar volwassenbewegingen toe. De werkingen rond jeugdorganisaties en onderwijs blijven doorlopen. +Voor meer informatie kan je een abonnement op *Berichten* nemen. +Het poppenspel kan aangevraagd worden bij Hugo Boon, Hutteleaan 50, Heverlee. +Mensen die willen meewerken met de N.O.S. kunnen terecht bij Hugo Boon of bij Rita De-meester, Beosiselaan 17, Kessel-lo.

Het Brabantse trekkend zal dit stukje wetland moeten missen. Op het domein De Bron (stadsbeigendom) worden voor 6 miljoen fr. werken uitgevoerd: aanleg van verharde weg en parking, vernieuwde sportvelden en tennis.

HET GAAT GOED

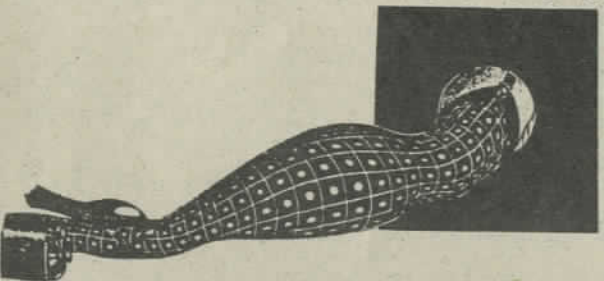
MEET

KIJKEN NAAR CIJFERS

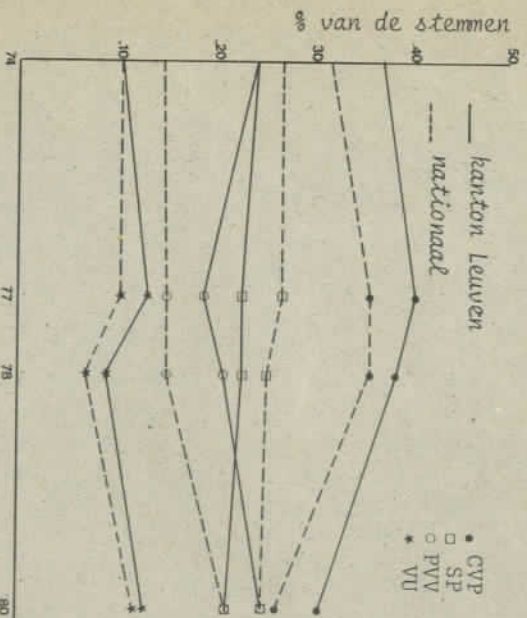
Dat hebt u waarschijnlijk al de hele avond van die bevruste 8 november gedaan tijdens de verkiezingsshow, met de deskundige uitleg van professoren. Doctorandus Dillepaard analyseert nu voor u wat cijfers in het arrondissement Leuven.

Witlagen Kanton Leuven

VU	16521	15,4	+4,2
SP	20805	19,5	-0,6
PVV	22802	21,3	+3,3
PRL	1168	1,1	+0,5
PDF	1634	1,5	-1,9
CVP	30974	29,0	-10,3
KPB	1811	1,7	-1,3
PVDA	728	0,7	-0,3
Vl.BI.1054	1,0	1,0	-1,5
Agalev/4863	4,6	4,6	+4,6
RAD	2399	2,2	+2,2
RAL	250	0,4	-0,2
Ecolos1225	1,2	1,2	+1,2
Blanco 728	0,7	0,7	+0,7
Ongeldig/ blanco 7234			

1. De evolutie in het arrondissement Leuven geeft een goed spiegelbeeld van de nationale evolutie. Wel is de liberale aanwezigheid in het arrondissement Leuven veel sterker dan het nationaal gemiddelde (weinig industrie, dus kleiner socialistisch kiespotentieel). De grote politieke families zijn in Leuven praktisch even sterk geworden. Zij vertegenwoordigen 75% van het kiezerspubliek. (Figuur)

2. Het aantal lijststemmen blijft dalen. Deze evolutie is het sterkst bij de CVP. De kiezer stemt dus minder voor een programma dan wel voor het imago van een persoon. De CVP verliest 10% van haar stemmen, maar toch stijgt het aantal voorkeurstemmen van *Egalev* licht. Opmerkelijk verder is de achteruitgang van de typische standvertegenwoordigers van de CVP: *Devos* (Boerenbond), *DeVlès* (middenstand) en *Plof* (ACW). De roep om sterke mannen wordt steeds duidelijker. (Denken we maar aan de recente oproep van 200 'vooraanstaanden'). Een duidelijke verrechtiging dus ondanks (of dank zij?) de CVP-nederlaag?

Andersom ligt het bij de kleine partijen. Daar stemt men meer voor een programma dan wel voor een welgevallig persoon. Onder de KPB-kiezers zijn er 68% lijststemmen, bij de RAL 57%, bij PVDA 85% en Agalev 77% (ter vergelijking het % lijststemmen bij de CVP: 20%).

Voorkelersstemmen

CVP	'74	'77	'78	'81	
Eyskens	-	30300	31943	31978	
Devos	22419	15489	12597	11674	
Devlies	7109	5183	4589	3974	
Plof	-	-	2765	2574	
Henckens (+)	11140	9874	?	-	
SP	Tobback	5084	8603	9491	17380
PVV	Sprockels	13255	12617	11883	12425
VU	Kuypers	7183	10809	7256	13294

3. Opvallend verder is natuurlijk de vrijval van de CVP. De middenstandsvleugel van de partij is in grote getale overgelopen naar de PVV. De winst van de PVV ten koste van de CVP lag in de lijn van de verwachtingen, en de CVP was blijikbaar bereid dit verlies te aanvaarden, anders had ze niet op verkiezingen aangestuurd. De CVP heeft zich vooral misrekend door ervan uit te gaan dat meer dan 90% van de jongeren zou stemmen zoals hun ouders. Het succes van de VU en Agalev hebben duidelijk bewezen dat dit niet zo is. De jongeren hebben het

onderscheid geleerd tussen de kristelijke waarden en de kristelijke binding aan de partij, die deze waarden in haar vaandel schrift als of ze over het algemeen ervan beschikt. Het spektakulaire succes van de VU heeft gedeeltelijk te maken met deze jongeren, voor wie de partij nog niet in diskrediet was gebracht. Door haar standpunten over Komen, de ontwapening en rake slogantaal over het beheer van de crisis, moet de VU bij vele jongeren zeer radicaal zijn overgekomen.

4. De SP en de partijen links van de SP (KPB, PVDA en RAL) gaan achteruit in Leuven. Samen verliezen zij 2,7% van de stemmen. De SP verliest stemmen, ondanks haar onduidelzinnig standpunt over ontwapening en het verschijnsel van de nuttige stem. Alle partijen zullen vermoedelijk wel stemmen hebben ingeboet aan Agalev. Meer ideologisch geprofileerde partijen spreken de kiezer, en i.h.b. de jongere kiezer, dus geenszins aan. Door de verkiezingen van 8 november kreeg alleen het politiek (en ook ander?) opportunisme gelijk. Meteen toont zulk opportunisme de politieke impotentie aan van de kiezer, psychologisch voortvreed als hij was op een stabiel klimaat van inleveren. De kiezer zal de crisis ondergaan, en een alternatief lijkt voor hem niet te bestaan. □

HEEFT DE KIEZER ALTIJD GELIJK ?

De gemeenteraadsverkiezingen van oktober '82 bieden misschien wel de mogelijkheid om eindelijk eens werk te maken van de zoveel besproken linkse eenheid. Wie zal het zeggen? Hierna volgen alvast de reacties van de 4 grote partijen en 4 kleinere. Twee tot vier weken na de verkiezingen peilden we hen over hun houding tegenover de uitslagen, en de invloed hiervan op hun voorbereidselen op oktober '82. Het was niet te belletten dat bepaalde reacties betekenisvoller bleken dan andere. Bepaalde partijen konden enkel telefonisch bereid geloopig zijn bedenkingen in, maar daarom hoeft à (lezer en/of militant) dat niet te doen. Aanvullingen, bedenkingen en suggesties van welke aard ook kan u aan ons kwijt. Publiekatie verzekerd!

De vier grote partijen : speculaties zijn leuker dan formules

Th. De Reycke (CVP)

Voor de CVP zijn deze verkiezingen een heel ontnuchtering geworden. Zo'n katastrofe had men volgens schepenen De Reycke niet voorzien. De Reycke wijt dit vooral aan het moeilijke programma, het Jet-plan. Je moet de tekst van het programma 3 of 4 keer lezen vóór je het begrijpt. Slogans als 'omdat mensen belangrijk zijn' of 'Vlaamse centen in Vlaamse handen' spreken veel meer aan. De problematiek van de ontwapening heeft heel wat jongeren van de CVP afgekeerd. Schepenen De Reycke verklaart zich ook een tegenstander van bewapening, maar het mag niet eenzijdig gebeuren. De hedendaagse jeugd heeft geen oorlog meegeemaakt.

Schepenen De Reycke gelooft niet dat de achteruitgang zich zal herhalen bij de gemeenteraadsverkiezingen. Plaatselijk stemmen de mensen meer voor politiciërs die ze kennen. De nederlaag van de CVP is geen reden om haar beleid te wijzigen, zij blijft haar sociaal beleid doorzetten. Eén van de lessen uit de verkiezingen zou moeten zijn dat het ACW meer invloed krijgt in de CVP. Voor dit punt staat de schepenen al jaren op de bres, maar zelfs met 7000 stemmen achter haar naam kreeg zij vroeger nauwelijks een plaats.

Dr. Anciaux (PVV)

De PVV en dr. Anciaux zijn uiteraard zeer verheugd over het resultaat. Anciaux ziet zijn voorkeurstemmen klimmen van 5000 tot meer dan 8000, zonder al te veel publiciteit. Zijn beleid is volgens hem zijn beste verklame geweest. Op de oorzaken van het succes van de PVV wenst hij niet verder in te gaan, er is reeds genoeg over geschreven. Om het in zijn vaktermen uit te drukken: "Het heeft geen zin om met een mes in de wonde te blijven snijden". Het komt erop aan de handen in elkaar te slaan, in plaats van elkaar verwijten te maken. Maar de vorming van een zakenkabinet zoals dat door de PSC zou opgedrongen worden, vindt Anciaux zeer ondemocratisch. Conclusies naar de gemeenteraadsverkiezingen toe en naar de te vormen coalities zijn voorbarig. Plaatselijk liggen de programma's veel dichterbij elkaar. Hoe verder ze nationaal niteenliggen, des te dichterbij liggen ze op plaatselijk vlak bijeen, aldus dr. Anciaux. In elk geval ziet hij samen met de PVV de gemeenteraadsverkiezingen optimistisch tegemoet, en vreest zeker geen afstraffing zoals bij de CVP.

HET VERKIEZINGS-CIRCUUS!

C. Van Mellaert (SP)

"De SP heeft -wat men zegt- in Vlaanderen stand gehouden. In het arrondissement Leuven heeft zich de verwachte verschuiving voorgedaan, door de "twee grote kannonnen" Tobback en Boel elk als lijsttrekker te laten optreden, waardoor nu de Kamerlijst en de senaatslijst ongeveer gelijk staan. Eigenlijk hadden we een betere uitslag verwacht - wij zijn daar zeer eerlijk in-, enkele tienden van een procent hoger. Een aantal kiezers zijn we verloren aan de rechterlengel van de partij, maar ter linkerzijde hebben we er bijgewonnen, dank zij een scherpere profilering inzake vrede.

Doorbraak heeft nog onvoldoende elektrotaal gespeeld. Tot vóór enkele weken is de CVP er nog in geslaagd "de kwal aan elkaar te houden". Maar door deze uitslag kan hier het tij zich keren. Wat doorbraak in Leuven betreft denken we toch dat dit stemmen van jonge kiezers heeft opgebracht.

"In het verleden vielen de gemeenteraadsverkiezingen altijd nogal anders uit dan de parlementsverkiezingen. Wel is het zo dat in '76 een aantal kleinere partijen niet opkwamen. In '82 zal Agalev waarschijnlijk wel meedingen; hun hoge stemmenuitslag is één van de konklusies uit de voorbije verkiezingen. Ik heb trouwens zelf theoretisch de uitslag van Agalev berekend in Leuven-stad: Agalev behaalt een zetel, en mist op het nippertje zijn tweede zetel! Met dezelfde oefening zal de CVP in Leuven-stad zowat 10% verliezen. De CVP zal het enorm moeilijk hebben haar uitslag van '76 te herhalen. Dit herschikt de kaarten volledig: ze zal niet meer volledig vrijuit haar koaliitiepartner kunnen kiezen."

E. Van Iterbeek (VU)

Een onverhoopt sukses voor de VU, aldus Van Iterbeek. Er waren heel wat onzekerheden in het Kiesgedrag (de jongeren, de groenen, de slijtinge op de regeringspartijen). Toch zijn ook heel wat middenstanders en bedrijfsleiders uit de VU overgestapt op de PVV. Van Iterbeek is van mening dat de kiezer gestemd heeft voor een alternatief beleid, zoals in Frankrijk of Griekenland. Voor de kiezer is het federalisme een geldig alternatief. Het Egmont-trauma is definitief voorbij. De secularisering zet zich ook op politiek vlak door. Wie weet, misschien zit de CVP binnen enkele jaren in hetzelfde hoekje als de PSC.

Ondanks het feit dat hij geen persoonlijke campagne gevoerd heeft, heeft Eugene toch nog meer dan 1500 voorkeurstemmen behaald, evenveel als bij de vorige verkiezingen. Ook Agalev heeft bewezen dat het zonder dure reclame kan. De grote sommen voor reclame had

men beter in BTK-projecten geïnvesteerd, zoals dat voor de Europese Poëziebibliotheek. Op plaatselijk vlak lijkt volgens Van Iterbeek 'le changement' via een progressief alternatief meer kansen te krijgen. Deze verandering is nog niet voor morgen, maar het groeit. Het cruciale punt is de kristelijke arbeidsbeweging die trouw is gebleven aan de CVP. Maar op lange termijn is deze situatie onhoudbaar, zo zegt Van Iterbeek.

Groen is zelden wanhopig

W. Cueppens (KPB)

Walter Cueppens, lid van het centraal komitee van de KPB en sekretaris van de federatie Leuven:

"We zijn zeer blij dat we onze zetel hebben kunnen behouden. Ei zo na was hij te Leuven gevallen. We zijn aanzienlijk achteruit gegaan, vooral daar waar we vorige keer het meest vooruit gegaan waren. In '78 hadden we ons in de stad Leuven bijna verduubeld. Dat hebben we nu terug verloren. Belangrijk nu is het zelfonderzoek in de KP op alle niveaus. Alle progressieven, die een beetje met ons inzichten, kunnen reageren. Het debat is open. Ook op plaatselijk vlak wordt iedereen uitgenodigd zijn mening kenbaar te maken: de vergaderingen zijn open, ook voor niet-leden, men kan ons schrijven, telefoneren..."

"In eigen kring schrijven we het verlies toe aan vele factoren. Ons taalgebruik is niet eenvoudig genoeg. Verder is er een gespletenheid tussen officiële standpunten en afwijkende meningen. Zo keuren we officieel de Sovjetanwezigheid in Afghanistan af, maar bepaalde militanten wijken hiervan af; in uw eigen krant (zie Het DP van oktober '81, nvdv) verklaart Louis Van Brussel enig begrip op te brengen voor deze Sovjetanwezigheid, wat flagrant in tegenspraak is met het partijstandpunt. We hebben onvoldoende kunnen duidelijk maken, vooral voor de jongeren, hoe onvervangbaar de KP is in de Belgische politiek. Ook benaderen we de problemen te rationeel en te eenzijdig economisch. Dan is er het ontbreken van de generatie van de jaren '50 (de jaren van de heksenjacht op de Kommunisten), zodat we nu zitten met de 'grootvaders', die het verzet nog hebben meegemaakt, en de jongeren, die zijn toegetreden in de jaren '60 en '70. Onze tegenstrevers hebben niet nagelaten dit wat op te schroeven, maar het is een reëel probleem. Een ander probleem is een bepaalde kritiek op het 'reële socialisme' die we zouden moeten voeren. Tenslotte denk ik dat de arbeidersbeweging in haar geheel te veel in het defensief zit. De socialisten hebben hier-

op ingespeeld, maar in feite verzwakt dit de arbeidersbeweging.

"We zullen uitsluitend op eigen kracht naar de gemeenterverkiezingen gaan, enkel als blijkt dat er geen echte vorm van progressieve frontvorming tot stand komt. Reeds lang voor de verkiezingen van 8 november is een stuurgroep de verschillende mogelijkheden aan 't onderzoeken. We hebben geen exclusieven. Voor ons is het belangrijk dat sommige progressieven reëel zullen verkozen worden, en dat dit ook na de verkiezingen een blijvende samenwerking waarborgt tussen de progressieven. In theorie zou met de socialisten iets moeten kunnen bereikt worden, alsook met Agalev en de kleinere linkse bewegingen. Maar we willen niet meewerken aan iets dat niet meer dan een aanwezigheidspolitiek bij de verkiezingen zou betekenen. Dan kunnen we beter alleen opkomen! Onze stemmen samengevoegd bij die van de SP is al bijna voor 2 zetels goed, terwijl onze stemmen gevoegd bij alle kleine partijen samen eigenlijk nog maar 1 zetel betekent. Langs deze weg doe ik een beroep op alle progressieven in Leuven om hun standpunt bekend te maken."

M. Rooman (PVDA)

"De PVDA heeft zich kunnen handhaven. In de arbeiderscentra, waar de partij een concrete werking heeft, wordt vooruitgang geboekt. In andere centra, zoals te Leuven, gaan we lichtjes achteruit. Dit schrijven wij toe aan het relatief grote aandeel intellectuelen en kleine burgerij, die zich hebben laten leiden door een keuze van het moment, in de voor de SP. Twee factoren hebben dit in de hand gewerkt: de druk om nuttig te stemmen uit vrees voor een rechtse regering, en de elektroale troef van de raketten (Van Miert en Tobback). Ook heeft de PVDA ontegensprekelijk een deel stemmen verloren aan Agalev. Intern werkt de PVDA op 't ogenblik aan een programma voor de gemeenteraadsverkiezingen. Officieel zijn er nog geen contacten geweest met anderen. Geen enkele mogelijkheid wordt op voorhand uitgesloten. Links en rechts zijn er al informele contacten geweest met figuren uit Agalev en uit jeugdclubs. Van de andere kant heeft een SP'er ons al aansgesproken. Belangrijkst voor ons is de eenheid op basis van een programma. Het voorbije eenheidsvoorstel van de RAL, dat o.m. tot ons was gericht, gaf daarentegen de indruk dat dit het eigen blaas van de RAL wat moest oppoetsen. Als je dan kijkt naar de praktijk van de eenheidsgedachte, dan zie je bijvoorbeeld dat de RAL het 25 oktoberplatform niet heeft ondertekend.

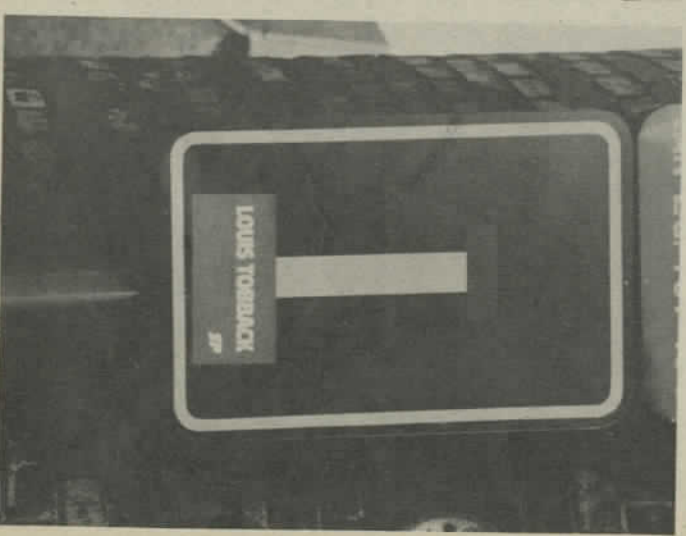
"In het verleden kregen we de kritiek dat we eigenlijk met een nationaal programma deel-

De PVV-ciranosibus in het centrum van Leuven. Spijtig dat de foto de "Blauwe hitsorg" niet kan weergeven.

De Eerste Ministar voor één keer (8/11.81) op de Leuvense vrijdagmarkt. De kabinetssleden zijn zich duidelijk nog onbewust van de nakende schipbreuk.

Louis Tobback of de straat zonder einde?

namen aan de gemeenteverkiezingen. Dat komt o.m. omdat we ons tot hiertoe weinig toelagen op de gemeentepolitiek. Gemeentelijke democratie, werkloosheid, enz. zijn stuk voor stuk problemen waaraan plaatselijk moet gewerkt worden, maar de financiering van de gemeenten is een nationaal probleem. Het zijn de banken die de nationale pot afromen, wat zijn weerslag heeft op de gemeenten (cfr. De 67 miljard die onlangs niet werden uitgeteerd)!"

G. Hendrix (RAL)

"De vier linkse partijen (SP, RAL, PVDA en KP) zijn alle weinig of veel achteruit gegaan. Deze stemmenverschuiving heeft in het voordeel gespeeld van Agalev, dat grotendeels SP-stemmen heeft aangetrokken, en in het nadeel van RAL, PVDA en KP ten voordele van een nuttige stem aan de SP. De drie klein-linkse partijen zijn vooral achteruit geshold door hun interne verdeeldheid en onderlinge twisten. Arrondissementeel ging de RAL nog het minst achteruit (zowat 5%), en de KP het meest (30%). PVDA verloor één op tien van haar kiezers."

"In het arrondissement Leuven heeft de RAL, evenals Amada trouwens, geen stevige syndicale implanting, dit i.t.t. grotere steeden als Antwerpen, Brussel en Luik. De ahang hier bestaat dus vooral uit linkse intellectuelen, niet partijgebonden. Het is nu vooral dit kiezerskorps dat in grote getale zijn stem gaf aan de SP. Het Tobback- of Doorbraakeffekt dus. Vandaar ook dat het verlies zich vooral concentreert in de stad en het kanton. Daarbuiten - en dat compenseert dat gekoncentreerde verlies - spreekt de RAL eerder vakbondsmilitanten en deleges aan tijdens sociale konflikten als Sylvania-Tienen en Philips."

"De aanpak bij de volgende verkiezingen zal in de lijn liggen van de voorbije aanpak. Op basis van een platform zal de RAL een eenheidsvoorstel doen, dat niet is ingegeven door elektorale winstmotieven, maar wil aansluiten op de evoluties die we vaststellen in de standpunten over nationale politieke en sociale kwesties, ook bij andere partijen. De gemeentepolitiek plaatsen wij in de kontekst van de nationale politiek: we stellen vooral de vraag vanwaar het geld voor de begrotingen moet gehaald worden. Met dit platform trekken we op de eerste plaats naar PVDA, zonder KP, Agalev en andere groepen uit te sluiten. Tijdens de voorbije verkiezingen moest PVDA de een-

dracht bewaren en kon het zich niet veroorloven op ons eenheidsvoorstel in te gaan. Toch waren er binnen PVDA ook andere stemmen te beluisteren. Ik geef het eenheidsvoorstel voor de gemeenteverkiezingen als leszins maar kans, omdat de beste te maken's van federalisme en een arbeidersregering, die het voorbije voorstel blokkeerden, op gemeentelijk vlak niet zo een belangrijke rol spelen."

M. Aelvoet (Agalev)

"Wij zijn niet verwonderd over de politieke verschuivingen, wel over de omvang ervan. Uit de resultaten blijkt duidelijkker dan voorheen dat de Vlaamse bevolking klare opties wanst. De VU heeft geprofileerd van de unitaire patsituatie, terwijl de PVV punten heeft gescocord ten nadele van de centrum-partijen, die hun linkerrechtverlengel in evenwicht moeten houden. Laet but not least heeft Agalev een ruimere steun gekregen dan verwacht. Van de roomsblauwe koalitie die hoogst waarschijnlijk uit de bus komt, verwachten wij geen anti-inflatiebeleid, dat ten koste zal gaan van de tewerkstelling, en een verhoging van de indirekte belastingen, ten koste van de kleine man. Hierregen zal de politieke positie niet alleen kunnen oproeien. De rol van de syndikaten zal heel belangrijk zijn. Wij hopen dat deze niet zullen blijven stecken in kortzichtige revendkatties, maar ook op een *krachtvolle* manier zullen opkomen voor betere levensvoorwaarden (eerlijk verdeelde materiële goederen, maar ook eerlijk verdeelde kansen om te genieten van natuur, kunst, vorming, enz., en sociaal-verantwoordde technische keuzen)."

In oktober '82 komt Agalev in elk geval op, maar het is nog niet duidelijk hoe. Dat zijn we nu intern aan 't bestuderen, en rond eind januari houden we daarover een kongres. De VU zocht reeds kontakt met ons. We hebben hen klaar gesteld dat we geen koalities met partijen zullen aangaan die geen duidelijk progressief profiel hebben. Dit is een restriktie die nationaal geldt. Het kontakt dat de socialisten met ons zochten, kon nog niet plaatsvinden. Persoonlijk vind ik het belangrijk dat Agalev zijn eigenheid behoudt. Een progressief alternatief acht ik mogelijk, maar dan bij voorkeur samen met niet-partijgebonden groepen zoals de opbouwwerken, Elcker-ik, Het Dijelepaard, .. (ev. onder een andere naam), veeleer dan met marginale, al dan niet overtrokken ideologische partijen."

MENS, HOU MAAT IN HET VERKEER !

De medewerkers van Langzaam Verkeer Leuven zijn zeker geen langslapers. Om 9 uur zaterdagmorgen 28 november hadden ze een studievormiddag georganiseerd over het verkeersplan voor de Leuvense binnenstad. Zoals je uit een vorig Dijelepaard wellicht weet, zijn er daaromtrent twee alternatieven bekend. Het zogenaamde tussensysteem van de stad en het dif-fuus model van de werkgroep. Nu moet je dit niet zien als twee lijnrecht tegenover elkaar staande oplossingen, maar eerder als twee voorlopige pogingen om hetzelfde doel te bereiken nl. "Verkeer op mensmaat". Althans in die richting gingen de verklaringen, die over en weer afgelegd werden op de studiedag.

Fasering contra prikkelprojecten

Het informatief gedeelte was flink gestoffeerd en werd toegelicht met verscheidene dia-reeksen. We pikten er een belangrijk aksent uit, de rest lees je maar in de brochure zelf (te verkrijgen Diestsestraat 303, Leuven). De werkgroep uitte inderdaad nogal wat kritiek op de fasering van het verkeersplan. In het voorstel van de stad is sprake van drie stappen, waarbij de eerste stap voor de hele binnenstad een aantal eenvoudige ingrepen voorziet, zoals de invoering van éénrichtingsstraten. Naast de manifeste voordelen (goedkoop en vluig) zijn er belangrijke nadelen. Die eenvoudige ingrepen van fase 1 staan niet op zichzelf - krijgen pas hun zin in het licht van het einddoel. Zo worden eenrichtingsstraten geargumen-

teerd met het feit dat daardoor meer ruimte vrijkomt voor voetgangers en fietsers, voor groen in de straat, kortom voor een meer aangename woonomgeving. Het is echter evident dat invoering ervan zonder de noodzakelijke herinrichting van de straat, juist tot het tegendeel leidt door ongewenste neveneffecten (hogere snelheden, vrije ruimte die onmiddelijk door geparkeerde wagens ingepalmd wordt). De werkgroep stelt daarom een punts-gewijze aanpak voor. Op een beperkt aantal plaatsen wordt een volledige herinrichting gerealiseerd met alle nodige begeleidende maatregelen. De keuze van de projecten hangt af van de gelegenheid enerzijds (rijolings- of herbestatingswerken) en van de strategische ligging anderzijds (schoolomgeving, kruispunten). Op deze wijze wordt meteen een kon-kreet (voor)beeld gekreëerd van het einddoel dat men voor ogen heeft, wat de participatie bevordert. Bovendien kan men beter onvoorziene reacties of moeilijkheden bestuderen om daarmee rekening te houden in het volgende project.

Gemengd : gezellig ook veilig ?

Over naar de paneeldiskussie nu. Plerco, die sprak namens het Schepkollege, verontschuldigde zich voor zijn laattijdigheid (wegens een begrafenis) en deed meteen een onsterfelijke uitspraak. Uit het difuus model begreep hij dat men een mengeling van verkeerssoorten nastreeft en stelde daarna de vraag "hoe houden we dit uit elkaar?" ???

Bianco

P. Thiers : "De vrijdagmiddag voordat de lijstten moesten ingediend worden kwamen we op het idee met een lijst Bianco op te komen. Het was begonnen als een grap, maar met toch een ernstige achtergrond. Het opkomen met een lijst die blanco noemt en dus met niets opkomt, tenzij met de bedoeling de stemplicht (of kiesdwang) af te schaffen, is toch een subversieve, anarchistische daad ! Op één avond tijd moesten we 200 persoonsrondes. Tegelijkertijd was het opzet lucied : voor velen die vonden dat ze toch geen zinvolle keuze konden doen, die vinden dat stemmen toch niets wezenlijks verandert aan de politieke malaise, boden we een oplossing. Als 1/4-de van de blanco- en ongel-dige stemmen op onze lijst zou stemmen, hadden we een parlementszetel ! (met een haast nihilistisch programma !). We hebben een kieskampagne van 10.000 fr. gevoerd in twee arrondissementen. Het resultaat was matig (0,4% in Brussel en 0,6% in Leuven). We wij-ten dat o.m. aan de BRT, die ons geen zend-tijd gaf. Bij de volgende parlementsverkie-zingen overwegen we opnieuw op te komen, maar dan nationaal zodat we zandtijd zullen krij-gen. Dan zullen de grote partijen sidderen en beven !"

Het hart voor onze streek en Zuid-Afrika na 8 november aan den dag?

L. Buellens, verkeerskonsulent van de stad, bracht een aantal fundamentele bedenkingen naarvoor. Hoewel de objectieve veiligheid (aantal ongevallen) in een difuus systeem ongetwijfeld zal verbeteren, vormt de subjektieve onveiligheid (de bijna ongeluk-situatie) wellicht een probleem. Ook bestaat het gevaar dat de gedwongen aanpassing van de automobilist aan voetgangers en fietsers op de duur kan leiden tot verhoogd agressief rijgedrag. De menging van verkeerssoorten leidt ook tot een probleem van vormgeving. Hoe garandeer je een bus vlotte doorgang in een straat die erop gericht is de auto af te remmen.

Ook de bedenkingen van politiekommis-saris Geets en middenstandvertegenwoordiger E. Feyfer gingen in dezelfde richting. Laatsgenoemde hechte natuurlijk veel belang aan de vlotte toegankelijkheid van de winkelzone. Vanuit het publiek viel uiteraard de tussenkomst van de burgemeester op die de aandacht trok op het probleem van reglementering en verantwoordelijkheid én -ons inziens een ietsje demagogisch- de mechanische middelen (drempels en knijcken) tgo de menselijke middelen (vermenging van de verkeersdeelnemers) stelde.

De voormiddag werd afgerond met een bezoekje aan de tentoonstelling van de werkgroep Overspanning die de beklemming wil uitdrukken van de zwakke verkeersdeelnemer en een pleidooi houdt voor de stad als verblijfsruimte. En jawel, die enkele beelden troffen wellicht meer dan de vooraf gaande woordenvloed.

moesten worden gestemd, werd vanuit SP-hoek dan ook duchtig geïnterpelleerd. De kritiek van Van Mellaert betrof vooral volgende punten (een vrije formulering) :
 1. Het stadsbestuur gaat zijn boekje te buiten. Het heeft criteria om te oordelen of het JAC al dan niet aan hulpverlening doet, en op basis daarvan worden de toelagen verdeeld. Het heeft echter geen criteria om te beoordelen of begeleiding van vrouwen die denken aan zwangerschapsonderbreking of zulk een ingreep achter de rug

Ons wederwoord... getekend : Agalev Leuven

Naar aanleiding van het artikel over Agalev in Het Dillepaard van november '81, vonden we het nodig om een aantal dingen recht te zetten, die ofwel verkeerd zijn voorgesteld ofwel verkeerd kunnen begrepen worden.

Ten eerste is het onjuist te beweren dat het kiezerspubliek van Agalev zou bestaan uit alleen maar politiek malcontenten. Stemmen voor Agalev was voor velen meer dan een uiting van ontevredenheid. Ons inziens zie je daarbij twee feitelijke kiezersgroepen over het hoofd : 1. de brede ecologische stroming die we ook in andere West-europese landen terugvinden ; 2. die groep van mensen die fundamentele vragen stelt i.v.m. bepaalde maatschappelijke ontwikkelingen die door alle traditionele partijen als heilige koeien worden beschouwd, of vragen i.v.m. de groeimaatschappij, de exportobsessie, de uitputting van grondstoffen en energie, de robotisering van de samenleving...

Wij beschikken niet over studiebureaus zoals andere partijen om uit te klaren hoe groot het aandeel van deze verschillende groepen is in het kiezerspubliek, maar het is een feit dat het aantal blanco-stemmen nauwelijks gedaald is, wat dus uw bewering dat de mensen veeleer uit afkeer voor de politiek op Agalev stemmen, gedeeltelijk ontkracht.

Ten tweede wat de verlaging van de levensstandaard betreft. Niemand kan ontkennen dat het Westen teert op de armoede van de derde wereld. Willen we een rechtvaardige internationale economische orde uitbouwen en een billijke prijs betalen voor de grondstoffen uit de ontwikkelingslanden, dan zullen wij onze levensstandaard moeten terugschroeven. Het is gewoon ecologisch onmogelijk dat iedereen op de wereld leeft zoals wij Westelingen leven. Een andere vraag is natuurlijk wie zijn levensstandaard zal moeten terugschroeven. Wij opteren voor een herverdeling van inkomens en vermogen. Tenslotte beschikken in België nog steeds 5% van de inkomensstrekkers en 1% van de vermogensstrekkers over 25% van het totale inkomen resp. vermogen. Herverdeling betekent dus optrekken van de laagste inkomenscategorieën en inleveren voor de rijksten in functie van maatschappelijke opties (zoals zinvolle werkgelegenheid) en solidariteit met de derde wereld. (Dus niet inleveren om voor het even wat te doen !)

Wij willen eveneens een nieuwe visie ontwikkelen op rijkdom. Afstand doen van onze elektrische eierkoker en andere gesofisticeerde smuljes is voor ons niet een verlaaging van de levensstandaard. Wij willen betere levensvoorwaarden met dezelfde of andere hulpmiddelen (bijv. alternatieve energie).

Ten derde wat onze zogenaamde 'geïsoleerde positie t.a.v. de arbeidersbeweging' betreft. Om niet in herhaling te vervallen

hebben, al dan niet strafbaar is. Daarvoor zijn er rechtbanken, waar ook een verdaging kan ingeroepen worden door de belangde. Gewoon de geldkraan dichtdraaien lijkt meer op chantage, op de wet van de sterkste;

2. Het JAC krijgt nu opeens geen geld meer voor de ganse werking. Ook de andere voor men van hulpverlening (alcohol en drugs, conflicten tussen ouders en jongeren, relationele moeilijkheden) komen daardoor op de helling.

Uiteindelijk werd, na een lang debat en een korte schorsing, de betoelaging gestemd. 26 stemmen (GVP, PVV'er Hollé en twee VU-stemmen) oordeelden dat het JAC

zouden wij willen verwijzen naar hetgeen daarover in het interview werd gezegd. Dat het AGV zich kost wat kost wil aansluiten bij de GVP is niet onze keuze, maar de hunne. Agalev zal vooral door feiten en contacten met basismilitanten moeten waar maken dat ze open staat voor arbeidersproblemen.

Hoeft het tenslotte nog gezegd dat 'de derde weg, de weg van het fascisme' pure demagogie is. (Citaat uit het Dillepaard : "Ook het zich afzetten van Agalev tegen zowel het kapitalistische als het socialistische model doet ons denken aan de derde weg, de weg van het fascisme"). Waarom moet een kritische houding t.a.v. de gevestigde systemen fascistisch genoemd worden ? Alsof er geen andere (derde) samenlevingsvorm mogelijk is naast de kapitalistische zogenaamde vrije wereld en het reëel bestaand autoritaire socialisme.

Wij hopen dat we in de toekomst verder de kans zullen krijgen om ook via Het Dillepaard onze alternatieven duidelijk te maken.

Agalev Leuven

1. *Wij willen geen polemiek aangaan over het aandeel van verschillende stromingen. Tijd brengt haad, zegt het spreekwoord, en wij zijn benieuwd of de ekologisten en mensen met fundamentele vragen inderdaad bij het woord zullen volgen en zullen toetreden tot Agalev. Twee gelten maken het toch moeilijk aanneemlijk te stellen dat de keuze voor Agalev een positieve keuze is geweest, en niet een keuze bij gebrek aan een alternatief : Agalev heeft in Leuven nog niet veel op zijn afbeeld, en het programma van Agalev is tot hertoe relatief onbekend gebleven. Het aantal blanco-stemmen doet hier niet veel tenzake, als men zijn stem niet verlenen wil laten gaan - hoewel men kiesd door middel van uitdrukking zonder te weten waarom men eigenlijk stemt. Bovendien vinden we de mistewordelijkheid over het politieke behdrijf niet zonder meer negatief. Het vormt een eerste stap in een politieke bewustzijn. De vraag blijft welk politiek alternatief Agalev te bieden heeft.*

2. *We lezen overal dat Jan-met-de-pet boven zijn stand leeft : de auto voor de deur, de stereo-installatie, de elektrische eierkoker. Het is het sterentype beeld dat steeds weer opduikt. Men probeert ons de schuld op de mouw te spelden van het falliciet van een economisch systeem, dat wij niet guld hebben. Het weglepen van rijkdommen uit de derde wereldlanden, de noodbouw op de natuur, het gebeurt allemaal niet omdat Jan-met-de-pet zo graag een eierkoker wil, maar om de wint van het kapitaal. 'Venuweemling' en 'uitbuiting' zijn niet de gevolgen van de hoge eisen van de arbeidsbeweging, maar van een economisch systeem gebaseerd op kontributie en winstmaximalisatie. Spreken over een lagere levensstandaard, verdoeren, inleuten, zowien te verniemen maar de rol van het kapitaal, is de taal van De Standaard spreken, maar niet die van een progressieve beweging. We zijn oprecht verheugd te vernemen dat Agalev het ook zo ziet.*

3. *Het ene zinnetje over de derde weg is bij heel wat mensen in het verkeerde keelgat geschoten. De formulering is ierentadaad niet zo gelukkig gekozen. Daarom proberen we exakten te omschrijven wat we bedoelen. Indien men Marx en Smith als ekonomen in deze lde zake steekt, dan vinden we dat op zijn minst een vorm van onzinnelijke denken. Wij denken dat de Marxistische analyse nog altijd toepaselijke en plausibel is om de*

geen subsidies mocht krijgen, terwijl 10 vonden van wel (SP en de VU'ers Van Isterbeek en Lambrechts).

Het JAC is dus zijn subsidie kwijt. Hoewel die 20.000 fr. niet levensnoodzakelijk zijn voor het centrum - men krijgt immers nog subsidies van de nationale overheid - is het toch wel een streep door de rekening. Het JAC-team blijft voorlopig echter niet bij de pakken zitten : Franzen en tijdschriften werden van het relaas op de hoogte gebracht, en ook het jeugdparlement verklaarde zich reeds solidair met het JAC en veroordeelde de houding van het kollege. Standpunten van andere organisaties worden nog afgewacht. □

basismechanismen van ons samenlevingsmodel op een juiste wijze te interpreteren, en dat en geen derde weg is tussen het denken van Marx en dat van de liberale ekonomen. Wat er uiteindelijk van de toepassing van het Marxistisch ideëngoed terecht gekomen is, is een gans ander probleem dat alleszins geen reden kan zijn om het kind met het badwater weg te gooien.

4. *Onze staldeur staat altijd open. Zo krijgen de lezers eens wat anders onder ogen, en kunnen wij hen wat wezenlijke ambtelden dan een selectie uit de parlementaire vragen en antwoorden van Willy Kuypers.*

Mijne Dames en Heren van het Dillepaard,

Dit gedicht had ik wel eens graag in een of ander nummer van jullie blad gezien. Als dat niet kan, kan ik dat best begrijpen. Het is lang, omlachtig, en nogal onopzettelijk. Bovendien is het vandaag geschreven. Ik heb er nog geen greintje afstand van weten te nemen. Misschien is het wel slecht. Maar misschien ook stuur ik u nog meer.

Arno Kerhofs

haartst, bramp en droomgetallen
 jagen mij, godgeblagde zotten
 voor de geest: slappe spierdichtheid
 van twijfel, lagge stapelkamors
 van het brein, waarin het melkzuur
 dringt, en drinkt, en dringend
 scheuten laet: de laet-gothische
 kathedraal van het dmachtig haren
 de walg, de katendemen, het artofact
 van de katheder: cataract, kattegat
 (niet Schketeht, want die overleed
 zijn lijden, verlung engens aan de einderen)
 Ik drink de proefbuls van het weten:
 gooi erin: de ganse stad, haar wet
 haar harige katten, haar gewoensland
 haar melkapp van hohokennis, diepste
 almachtige alchemie, naar melkvoersand
 luzate zaken van belang, haar knuursak
 gelapjin doosdrigt nomenklatheleze dicteatuur
 van onvoorselbaar academisch aqanavis;
 ik, daarentegen, ik, die hier, ik, die
 deze stad al veel te lang en veel te hopeloos
 het hog beweld, ik - heb niets te zeggen
 tot niemands verdediging, ook de mijne niet
 ik zwijg, ik leef niet en ik ga niet dood
 en laeten zal men zeggen: reguleesact
 in turbulencia fundamenteels Louvanensis, ha, men
 zal het zeggen, en nog doeder zal ik zwijgen
 nog minder zal ik weten, tenzij de wormen scheuten
 laten in mijn brein, dat brein van mij, die gal-
 cons-tructie vuchteloos en nacht doosdraken
 en ik zal zwijgaam zijn als 'x graj waarin ik lig
 - midschiken hap ik nog hapig even naar de
 worm, die mijn gezel is, die mij verzeest
 in alle een en deugd - zoals zijn aard is
 of, schrale niet. Eene dames, misschen spreek ik
 me dan langleiker liggend keuzelend einderlijk
 eens lekeren uit: over boertems bijvoorbeld
 over alcohol, kapital, en geweren
 ja, ik zal schreuenen, ik zal pieken spuenen
 naar jultle gevels, geen mens zal zien
 dat dit geen gewoon gebach is - helans
 enkel een bom kan deze vartens slachten
 enkel vartens zullen bommen gooien
 enkel entelngen zullen niet het varten zijn
 dat goot, maar net zo goed ontplegen
 als vartens : apotheoze van wormen
 rechtsvaardigheid is een platonische ideaal
 met marxistische middelen in kapitalistische megen
 te nammen, de dicteatuur van de haat
 maar wat baard ik, deze stad is zo klein
 er wordt zo duut gefukjd, ik ben een zwijg
 zomaar over zulke dingen te praten, sorry,
 lezers, de volgende keer een halve
 met zeventien lettergrepen en een iijde schoonheid
 die je gegarandeerd enkel op foto's vindt
 vraag : als je anders gaat Leuven, moet je
 dan ook anders sterven ? antwoord : ja

EEN PLAATSELIJKE ROCKRALLY EEN ROCKRALLY TER PLAATSE

Onder de uiterlijke bescheidenheid en rust als de vijvers van de Abdij van 't Park die zijn dagelijks decor vormen, vermoeden we een bruisende vitaliteit en een innerlijke organisatie, die van hem de sekretaris, de drukker, kortom de bezieler van *Winter-Rock* maken. Naast hem neergevuld in de zetel geven we het sakrale startschot aan onze bandrecorder die zoals achteraf blijkt in de soep gedraaid is. De Swingers bezochten voor u *Ludo Abts*.

DP: Winter-Rock is een vrij grootse opgezet festival. Op welk moment begint je zo'n idee?

L.A.: Ik ga elke zondagmiddag naar de instuif van de Zaal der Hallen. Een pintje drinken, wat staan kleetsen, niets doen. Ik vond dat er dringend iets moest gebeuren en bleek niet de enige te zijn die dat vond. De mensen van de discobars Bachus en Provisoir waren omiddelbaar bereid mee te werken. Andere instuivers, o.a. van de voetbalploeg, sprongen mee in de boot om het praktische werk te verzorgen. Gratis drinken, gratis inkom, en iedereen doet mee.

DP: Jullie zijn dus niet vanuit een heilich op de Rockrally gestart?

L.A.: Neen, de Rockrally is belangrijk voor Vlaamse groepen. Winter-Rock is meer een regionaal initiatief. De vele inschrijvingen (31) voor de preselkties, zelfs van buiten de regio, bewijzen dat er hiervoor een markt is. Bovendien hebben vele jonge groepen geld nodig om materiaal aan te kopen.

DP: Hoe heb je die geldwijzen zo hoog gekregen?

L.A.: Het zijn eigenlijk waardebons bij muziekinkels. Die prijzen hebben we heel vlot gekregen; alleen voor de kleinere leggen we zelf een beetje bij.

DP: Hoe zijn de preselkties verlopen?

L.A.: Uit de drie preselkties in de Zaal der Hallen hebben we telkens drie groepen gekozen. Die negen overblijvende groepen gaan naar de finale van 16 januari. We kregen de zaal gratis. De jury bestond uit leden van de organiserende groep - o.a. van de discobars - aangevuld met bekende mensen van de vrije radio's (Scorpio en VRL), de pers (Gazet Van Antwerpen) en een platenfirma (EMI). Er werd rekening gehouden met de muzikale en de podiumkwaliteiten van de groepen.

DP: Namen et groepen deel die iets nieuws brachten? En hoe reageerde de jury daarop?

L.A.: De meeste groepen speelden nog de muziek van vroeger. Een drietal sprongen echt uit de hand. Een ervan is tot in de finale doorgedrongen.

DP: De preselkties waren dus een succes, zowel door de hoge opkomst als financieel.

Denk je op 16 januari uit de kosten te maken?

L.A.: We zullen heel blij zijn als we rondkomen. We hebben tegen de 200.000 fr. onkosten gehad. Vooral de zaal Stella was duur. Dit wordt echter gecompenseerd door een grotere drankopbrengst. Tja, affiches, kaarten, publiciteit... dat loopt allemaal op. We dachten eerst de finale in de Zaal der Hallen te doen, maar wegens het groeien de sukses is die te klein. Hopelijk wordt later zelfs de Stellazaal te klein, zodat we naar de CD 1 moeten, de zaal waar de Handsebeurs doorgaat. Zo krijgen de groepen die de finale bereikt hebben een heel ruim publiek.

DP: Jullie programmeerden The Boxcars, The Machines, en Right Measure. Waarom?

L.A.: Vele groepen bouwen in januari een rustperiode in. Veel keuze was er dus niet. The Machines waren vrij. I.p.v. Gerry and the Hatrickx kozen we The Boxcars, omdat die voor een goed prijsje wilden spelen. Andere gekontakteerde groepen zoals The Bet mochten niet van hun platenfirma. Volgend jaar wijzigen we de datum zodat we ook buitenlandse groepen kunnen aantrekken.

DP: En Right Measure? Daar hebben wij nog moed van gevoeld.

L.A.: Ja, dat zijn wij, ik bedoel de ex-Taxi's. Iedereen in Leuven kent ons, en Winter-Rock is een goeie gelegenheid om een beetje pers te maken. Een premiere als het ware.

DP: En als een groep uit de finale beter is dan jullie groep?

L.A.: Tja (lacht)

DP: Het stemmen van Winter-Rock lijkt goed op dat van het Mel-festival. Toeval?

L.A.: Eerst dachten we alles 's avonds te doen, maar dan zou het veel te laat worden. We kozen dus gewoon de betere oplossing, 's namiddags finale en vanaf 20u festival. Er zijn wel een paar mensen in onze groep die ook aan de mei-festivals meewerken.

DP: Winter-Rock lijkt een soort tegenhanger van dit festival in de winter?

L.A.: Ja, zoiets dachten we te doen.

DP: Wie zit in de finale-jury?

L.A.: Iemand van VRL, Scorpio, EMI, Beck & Call (boekingskantoor), DB Provisoir, DB Bachus en twee mensen uit platenwinkels.

DP: Zijn er plannen om met de winnende groepen een LP te maken?

L.A.: Dit jaar gaat VRL waarschijnlijk cassettes maken en verspreiden. We denken er wel aan volgend jaar een LP uit te brengen. Misschien i.s.m. Leo Gaerts van Studioswan. We zullen wel zien...

DP: Nog andere plannen?

L.A.: We werken verder om de kleine groepjes die nu in de schaduw van de big bands moeten werken een kans te geven. De rockwedstrijd blijft het belangrijkste.

DP: Mogen we nu uw zee/drukvis talkatie zien?

L.A.: Volg maar...

Onze vrienden van de uitstekende Leuvense jongerenkrant *Uitkomsten* interviewden de Sneakers, één van de finalisten. In dat interview wordt beweerd dat nu reeds de winnaars van de rally bekend zijn. De Swingers namen contact op met één van hen, en wat blijkt? De Sneakers beweren linderdaad dat de uitslag vastligt:

1. Mix (Wezemael)
2. Squash (Mechelen)
3. Sneakers (Leuven)

Deze informatie haalden ze uit het kafee-bezoek van enkele juryleden. Als dit na 16 januari bevestigd wordt beloven we nu al aan onze lezers een artikel over deze toch merkwaardige gang van zaken.

*Right Measure: Karl Simons, zang; Walter Vandersijpe, gitaar; Erik Arend, drums; Giroux, bas; Ludo Abts, orgel.

witstag op 16 januari 1982:

1. He Mix
 2. Squash
 3. Sneakers
- !!!

Werklozenwerking Groot-Leuven

De werklouzenwerking Groot Leuven (WMGL) zoekt voor haar actie rond de gemeenteraadsverkiezingen medewerkers, die door studie- en onderzoekswerk kunnen meewerken aan de samenstelling van een eisenbundel betreffende werkloosheid. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Patrick Vandenberghe, Remylaan 9 te 3018 Wijgmaal (016/44 41 00). De volgende vergadering heeft plaats op 4 februari a.s. om 10 u. 's voormiddags op de Culturele Centrale van het ABVV, Justus Lipsiusstraat 71 te Leuven.

MEET ZO'N SMOEEL WAS IK AL LANG BIJ ZE SPRUIDLS

We beloofden jullie verleden maand een interview met een jazz-groep of een organisator. Niets daarvan. We hebben besloten dat het beter is voor onze lezer om met Ze Spruidls te gaan praten. De Swingers zijn dök verlichte despoten geworden en daarmee uit punt. Dat het regende en dat we in de bierkelder zaten doet hier niets ter zake. Dat we de titel op de WC-deur vonden ook niet. We duwen op de knop. Moelle weet dat alles pijnlijk nauwkeurig geregistreerd zal worden.

Ze Spruidls is een Antwerps-Leuvense formatie bestaande uit: Jan Dirck (zang), Ivo Dirck (guitar en synthesizer), Jef Beirincx (bas), Trikke Nackaerts (drums) en Moelle Pirée (guitar en synthesizer).

Prijs: voor Leuven 7.000 fr. zonder PA.
Kontakt: 016/ 22.76.32

Pikke Punk :

“Jullie zijn een w.c.-groep”

D.P.: *Waar geen discussie over bestaat is dat jullie een eigenaardige naam gekozen hebben.*

Moelle: Sommige mensen denken dat onze naam van Spruidlwasser komt. Borrelend maar fout. Tijdens een zatte nacht met Jan is dat gespruidl eruit gekomen. Sindsdien zijn we dat altijd naar mekaar blijven roepen. Toen de groep gevormd werd twijfelde niemand. We plaatsten er alleen nog het nietsbetekende Ze voor.

D.P.: *We komen Ze Spruidls tegen op vele Antwerpse, Brusselse en Leuvense muziek- en stichting jullie favoriete hobbie ?*

Moelle: Och, dat is nog iets van in onze beginperiode. Jan en ik hebben toen een groots aangekondigd optreden gedaan op een tuinfeest van St. Lucas. Heel plezant behalve voor 't volk. Pas daarna zijn we het beginnen menen met de groep en hebben we onze stiftten terug in de schuif gestoken. We kregen het verwijt dat we een WC-groep waren. Die periode heeft tegen ons gespeeld, maar de naam blijft meeklinken en dat is het belangrijkste.

D.P.: *Spruidl kwam toevallig, maar was blijbaer de start voor een heus umlaut-imagó. Neem de hoed van jullie single...geen u zonder puntjes.*

Moelle: We hebben dat niet bewust in die richting uitgebouwd. De hoes is gewoon ontsproten aan het dollle brein van een Antwerpse Spruidl.

Kost wat kost een single

D.P.: *Het wordt stikaan tijd dat we het gaan hebben over de inhoud van die hoed. Wanneer hebben jullie er überhaupt iets kinstoken ?*

Moelle: Na een tijd zijn we in onze groep gaan geloven en wilden we een single. Eenzijds voor het plezier, maar ook om gemakkelijker aan optredens te komen.

D.P.: *Gaat u verder...*

Moelle: We hoorden dat Luc Smets van The Pebbles in ons geïnteresseerd was. We nodigden hem uit op onze repetities en hij bleek vatbaar voor discussie. Wij wilden ons optrekken aan zijn naam en hij wilde zich waarschijnlijk waarmaken als producer in de rockwereld. We namen de single in eigen beheer op. (Met de spaartenten van de drummer) Via Luc vonden we een firma die niet zo zeer in onze muziek dan wel in ons imagó geloofde. We vonden dat niet tof, maar ja, we hadden die band en die moest uit ondanks alles.

D.P.: *Zoveel werk voor een stordige single...*

Moelle: Ja, ik ben ook niet zo tevreden. De miksing van de A-kant valt tegen. De guitar

want mensen die de single kochten vergelijkten ons niet met andere groepen. Een van onze leuzes is trouwens: Geen tijd voor covers.

D.P.: *Wat dan weer de nodige moeilijkheden oplevert bij optredens ?*

Moelle: Dat risico nemen we er bewust bij, alhoewel onze nummers niet direkt toegankelijk zijn. We moeten nog leren om ons met het publiek bezig te houden zonder met manipulatie-technieken à la Rik Tubax te werken. Dansen hoeft niet perse, maar als het gebeurt vliegen ook wij er gemakkelijker in.

D.P.: *Hebben jullie veel optredens ?*

Moelle: We zijn nu 13 maanden bezig en hebben er 11 gehad...Dat zou meer kunnen zijn als we inpikken op de conventionele gedachten van het publiek. We spelen echter voor ons plezier, staan op het podium zoals we zijn en maken de muziek die ons ligt. Eén van de gevolgen is dat we in Leuven weinig respons krijgen op onze optredens.

D.P.: *Ze Spruidls valt dan ook duidelijk buiten de Leuvense muzieksceñe.*

Moelle: Sinds het ontstaan van Arno's kun je niet meer van de Leuvense muzieksceñe spreken. Maar het is wel waar dat we hier geen publiek zoals dat van de Gnoe in Antwerpen hebben. In de Weerplei lachen ze ons uit omdat we geen blues, rock en/of jazz spelen en voor Arno's zijn we niet punk genoeg.

D.P.: *Hebben jullie veel belang aan de teksten ?*

Moelle: De teksten zijn verschrikkelijk belangrijk. Try me is daar een slecht voorbeeld van. Het gaat over een relatiestoornis, maar op een cynische manier benaderd. Passing by daarentegen is representatiever. Er zit een maatschappijvisie in zonder dat iemand rechtstreeks wordt aangevallen. Jan schreef hier naar mijn gevoel mooie poëzie. Misschien heeft het publiek daar niet veel aan; ik vind het in ieder geval belangrijk dat hij iets te zeggen heeft.

D.P.: *Au ó wledenschen.*

□

ZE SPRUIDLS

SPEKUL. AANGENAAM!

Dit leparaard ook aangenaam.
We houden het bij een aantal klas-
sieke vraafjes. Spekul is de naam
van een groep speleologen, wat zijn
dat speleologen, wat doen ze en
waarom?

Speleologen en speleolientjes

Meisjes en jongens die speleo doen
noemen we respectievelijk speleolien-
tjes en speleologen. Zij worden aan-
getroffen in alle streken van het
land, maar voelen zich vooral thuis
in de buurt van grotten (of wat daartoe
U). Bij een poging tot kennismaking
verdwijnen ze meestal ijlings in een
spieet of hol. Deze holen of grotten
worden aanzien als hun natuurlijke
milieu. Van daar komen en daar gaan
ze altijd opnieuw naar toe. Maar nu
alle gekheid in een grotje: wat is
speleologie eigenlijk?

- We zouden voor een bovengrondse
kunnen vertrekken van een algemene
bepaling: speleologie (het Griekse
Speleion betekent grot, hol) is dan
het bezoeken en verkennen van grotten
met het doel de leer en de kennis
van het ondergronds milieu te ver-
fruten. Die verzamelde kennis wordt
opgespaard in een aantal minder of
meer wetenschappelijke disciplines:
- de topografie: het in kaart brengen
van de grotten
- de klimatologie: de studie van
variabelen als vochtigheid, tempe-
ratuur, enz. (Zo is bv gebleken dat
de temperatuur onder de grond nage-
noef het hele jaar konstant is en
als absolute waarde gelijk is aan
het jaargemiddelde van de streek
waarin de grot gelegen is.)
- de karstologie: de studie van het
ontstaan en de vorming van grotten
- de biospeleologie: studie van grot-
tenfauna en -flora
- de geologie, hydrologie,.....

Toch is de gerefren definitie voor de
meeste speleos alles behalve de
weergave van wat speleo voor hen be-
tekent. Speleo is voor hen nl. hoofd-
zakelijk een sport en voor sommigen
ook een beetje een manier van leven.
De bijdrage aan de wetenschap is dan
eerder een interessant neveneffect;
trouwens draagt omgekeerd de weten-
schap ook bij aan de uitoefening
van de sport (op grond van geologische
kaarten kan bv aangewezen waar grotten
gevonden kunnen worden).

Wat is nu speleo als sport?

Het is een lichamelijke konfron-
tatie met het harde ondergronds mi-
lieu: smalle gangen, enge spleten, diepe
putten, watervallen, ondergrondse meren
en rivieren, koude (toes altijd lager
dan 10°), vochtigheid van de lucht (
bijna 100%), ijskoud water (4 a 6°),
duisternis (niet te verpejlijken met
het donker boven de grond, in een
grot is het werkelijk pikgedonker).

In een grot van enige omvang (6 a 10
uur onder de grond) betekent dit dat
van een speleo in konfrontatie met
een dergelijk milieu een serieuze
fysische inspanning wordt gevraagd.
Een zeer goede lichamelijke conditie
is daarom belangrijk: uithoudings-
weerstandsvormen, lenigheid, kracht
en snelheid. Daarnaast vereist de
moderne speleologie ook een grote
dosis technische vaardigheid: kunnen
touw ladder, rotsklommen, touw klimmen,
enz. Speleo is in dit opzicht een
komplete sport die een zo volledige
mogelijke ontwikkeling van het li-
chaam vraagt, maar daarnaast vraagt
speleo ook een zeer belangrijke
mentale weerbaarheid:

Speleo is ook een konfrontatie
van jezelf met een milieu dat je
zelf niet in hand hebt: het is een
konfrontatie met je angst en een
overwinnen van die angst: zal ik het
wel aankunnen, kan ik er wel door?
Kom ik hier nog ooit uit?.....

Speleo is ook het ontdekken van
de natuur, van je eigen natuur en
van de schoonheid van de 'andere'
natuur: de kracht van het water, de
geweldige watervallen, de mooie vorm
van zalen, putten en gangen, de over-
bekende stalagieten en -mieten,
kristallen,.....

Speleo is dus een sport maar dan een
heel mooie sport, met veel facetten
en bovendien is het een groepssport
en reent kompetitiesport. De anderen
zijn geen tegenstanders, de enige
tegenstanders zijn je zelf en het
milieu. Speleo als sport wordt meestal
beoefend in klubverband zoals bij
Spekul bv. Wat doet nu zo'n klub?

Spekulozen

In het geval van Spekul zijn een groot
aantal leden studenten of ex-studenten
van de KUL. Dat is vooral historisch

Kontaktadres: SPEKUL, V. De-
costerstraat 94, 3000 Leuven

bepaald omdat de klub oorspronkelijk
festicht is als een studentenklub
(in 1968). Toch zijn er nu meer en
meer studenten die lid worden.
De belangrijkste activiteit van de
klub is uiteraard het grotten en
dat liefst zoveel mogelijk. Dit komt
er in de praktijk op neer dat er
praktisch elk weekend één of meerdere
activiteiten zijn in de Belgische
Ardennen: er worden dan bekende grot-
ten gedaan, nieuwe geëxploreerd, enz.
Daarnaast zijn er in de verlengde
weekends telkens korte oversteejes
naar het buitenland (Frankrijk, Zwit-
serland, Luxemburg): de grotten zijn
daar immers dieper, langer, groter, nat-
ter, en soms ook mooier. In de zomer-
vakantie worden voor een periode van
14 dagen grotere projecten gepland
in het buitenland (bv. expedities Marokko
in 1977, Gouffre Berger, de 5de diepste
ter wereld - 1121m, in 1981, ...).
Er zijn de wekelijkse vergaderingen
de woensdagavond in de Vital Decost-
straat 94 waar de weekendswoorden
voorbered, er zijn de wekelijkse trui-
ningen de maandag van 10 tot 11, en
voor wie dan nog niet genoeg heeft
worden er ook in de week soms nog
snachts grotten gedaan. Een meer
dan behoorlijk gevuld programma dus,
voor diegenen die dit allemaal inten-
sief willen volgen betekent dat uit-
aard een grote investering van tijd
en energie. Vandaar vaak ook de
vraag of dat dan allemaal de moeite
waard is?

Het antwoord is en blijft meestal: JA!
Het waarom is echter niet zo klaar.
Waarom u moe maken onder de grond,
waarom kou lijden, afzien, soms ook
kevaar lopen, waarom?
Misschien onbewust zoekt men er de
realisatie van een droom of het ant-
woord op peheme verwachtingen? Is
het misschien de aantrekkling van het
onbekende? het zoeken van een vervolg?
Of is het een vlucht om te vergeten
Wat te vergeten?
Het is misschien zich willen overtref-
fen, zich willen rechtvaardigen, zich
willen ontdekken. Het is misschien
het vinden van een vriendschap, van
de stilte, of misschien van een beetje
vrijheid.
Het is het terugvinden van de zon,
de bomen, het leven, ...
Het is plezant! Vive la speleo! □

Het Dilepeneer is de oudhondelijke arde-
krant voor trouwelingen. Het is een
in den wel niet overal, maar het is
hoor, zaker in volpande krantenheide
stroken!

Leparaard
Kontaktposten 4: Gubny, Fochpiken 1: Bork-
hondel 4: Aftich, Trensavaant 25: Tefou, Jk-
Trensavaant 81: 1-met Borkhondel, Trens-
avaant 718: Uvveland, Trensavaant 140:
Pekavaant 144: Borkhondel, Trensavaant, Vena-
Guaavaant 2: Kogge 2: Sinc, van Een-
4avaant 30: Nomsavaant 1: Gomsavaant 1:
2: Lomphe, Ridsavaant 110: Smezo,
Ridsavaant 503: Gobsava, Pousavaant 2:
Avaant 120: Kantsava, Trensavaant 2:
Mazavaant, Aptsavaant 3

Wopuurt
Hetzavaant 8: 1: Gellensavaant 170: Plo-
navaant, Gellensavaant 170

Kontaktposten
In Hetberg, Kopsavaant 1: Gomsavaant
Avaant 1: Dekavaant

Witruval
St. Hetsavaant 1: Stalsavaant

en natuurlijk op het contactpunt. Het is
Johannaavaant 115, 3000 Louvain (Leuven, 016/
21, 96, 97). Aldaar kan u alle gegevens,
krijden en verzichtingen krijgen.

EEN ABONNEMENT
OP 'T DILEPAPAARD
IS ZIJN GEWICHT
IN GOUD WAARD

Onverwacht
hij gaat,
zijn komen keert terug,
een parrel
die zich voedt met zand.
Hij ziet
de drage dcoogte van het land,
hij beluststeit
de stille die hij hoort,
en heuvels.
Onverwacht,
de weg die onderweg wordt,
omalle van alles,
de honger die hij zag
de medheid die hij leed.

Luc Vanhie
De Verwijdending. Leuvense Schrijvers-
akcie, 1981.